

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **nezl. A. K.**, zast. advokátem Mgr. Davidem Záhumenským, se sídlem Burešova 615/6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, o návrhu na vyloučení soudců správního úseku Městského soudu v Praze z rozhodování v řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ad 15/2015 a přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu,

t a k t o :

- I. Soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Městského soudu v Praze **jsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ad 15/2015.
- II. Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ad 15/2015 **se přikazuje** k rozhodování Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 19. 8. 2019 doručen návrh Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) na přikázání věci výše uvedené jinému krajskému soudu dle § 9 odst. 1 s. ř. s. Místopředseda městského soudu Mgr. Aleš Sabol v návrhu uvádí, že soudu byla doručena žaloba, kterou se žalobkyně domáhá soudní ochrany proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo reagováno na její odvolání proti sdělení Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra České republiky k žádosti o proplacení úhrady vynaložené na očkovací látky.

[2] Dle přesvědčení místopředsedy soudu nelze ve vztahu k projednávané věci sestavit senát pro vyloučení všech soudců správního úseku. V předmětné věci je zákonným zástupcem žalobkyně soudce Městského soudu v Praze Mgr. Ing. X, LL.M., Ph.D., který rozhoduje věci v agendě správního soudnictví; podotýká, že mezi soudci správního úseku existují úzké kolegiální vztahy. Dle jeho názoru se jedná o objektivní skutečnost, která je (bez ohledu na skutečnou povahu vzájemných vztahů) způsobilá vyvolat opodstatněnou pochybnost o poměru soudců ke svému kolegovi ve věci, v níž vystupuje jako zákonný zástupce účastníka řízení. Takový vztah nelze z hlediska obecné zkušenosti považovat za neutrální či běžně společenský; jeho povaha může vzbudit objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců městského soudu.

[3] Nejvyšší správní soud v souladu s § 9 odst. 3 s. ř. s. sdělil účastníkům řízení, že zamýšlí věc přidělit Krajskému soudu v Praze a vyzval účastníky řízení, aby se k přidělením vyjádřili; žalobce i žalovaný s přidělením věci Krajskému soudu v Praze souhlasili.

[4] V dané věci bylo třeba v první řadě posoudit, zda jsou dány objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců ve výše popsané situaci. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70, www.nssoud.cz, zaujal názor, že u soudců, kteří posuzovali rozhodnutí místopředsedy soudu, u něhož sami působí, lze mít pochybnosti o jejich nepodjatosti. Tento závěr lze přitom aplikovat i v dané věci. Nejvyšší správní soud dále poukazuje na usnesení ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 2, v němž vyslovil, že *„je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu „nemo iudex in causa sua“, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt.“*

[5] Dle Nejvyššího správního soudu je třeba akcentovat, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci nemusí být založeno na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že všichni soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví městského soudu jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 Ad 15/2015.

[5] Není tedy možné sestavit specializovaný senát, který by ve věci rozhodl. Nejvyšší správní soud proto dále postupoval podle § 9 odst. 1 s. ř. s., ve kterém je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout. Citované ustanovení upravuje pravomoc Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Vzhledem k tomu, že pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů správního úseku městského soudu nelze sestavit senát, který by o věci rozhodl, jsou z tohoto důvodu splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o přikázání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu